

Η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον ο EMA αρνείται την ύπαρξη δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά την SO1a, μολονότι ο προσφεύγων εξέθεσε επαρκώς στην ένστασή του τη σχέση μεταξύ της νομικής φύσης της SO1a και της προσβάσεως στα έγγραφα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.

- (¹) Εκτελεστική απόφαση C(2020) 9598 τελικό της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2020, για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας υπό αίρεση δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το «Comirnaty — Εμβόλιο mRNA COVID-19 (τροποποιημένων νουκλεοτιδίων)», φάρμακο για χρήση από τον άνθρωπο.
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2022 — Αυστρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-625/22)

(2023/C 24/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: A. Posch, M. Klamert και F. Korpensteiner καθώς και S. Lünenbürger, K. Reiter και M. Kottmannn, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2022/1214 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2139 όσον αφορά οικονομικές δραστηριότητες σε ορισμένους τομείς ενέργειας και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2178 όσον αφορά ειδικές δημοσιοποιήσεις για τις εν λόγω οικονομικές δραστηριότητες, ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 15 Ιουλίου 2022, L 188, σ. 1 έως 45·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει 16 λόγους ακυρώσεως. Οι οκτώ πρώτοι λόγοι ακυρώσεως αφορούν την πυρηνική ενέργεια και οι οκτώ επόμενοι λόγοι το ορυκτό αέριο.

Λόγοι ακυρώσεως που αφορούν την πυρηνική ενέργεια:

1. Πρώτος λόγος: η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά παραβίαση των αρχών και των διαδικαστικών κανόνων που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 (¹) και από τη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Κατά την προσφεύγουσα, κακώς παραλείφθηκε η εκτίμηση των επιπτώσεων και η διενέργεια δημόσιας διαβούλευσης. Η εμπλοκή της ομάδας εμπειρογνομόνων των κρατών μελών και της πλατφόρμας υπήρξε ανεπαρκής. Επιπλέον, η συμβατότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού με τους επιδιωκόμενους από το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα στόχους δεν αξιολογήθηκε όπως απαιτείται από το άρθρο 6, παράγραφος 4 του εν λόγω νομοθετήματος.
2. Δεύτερος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852. Κατά την προσφεύγουσα, η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται a priori μόνο σε δραστηριότητες μετάβασης υψηλής έντασης άνθρακα και δεν αφορά, επομένως, πυρηνική ενέργεια χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Εν πάση περιπτώσει, κατά τη γνώμη της πυρηνική ενέργεια δεν πληροί τις ειδικές προϋποθέσεις που απαιτεί το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει ανεπαρκή ανάλυση και αιτιολογία τουλάχιστον ως προς αυτό το σημείο. Κατά την έννοια αυτή, παραβιάζει επίσης το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 και την αρχή της προφυλάξεως του πρωτογενούς δικαίου.
3. Τρίτος λόγος: Καθόσον χαρακτηρίζει την πυρηνική ενέργεια ως περιβαλλοντικά βιώσιμη, ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι αντίθετος προς την απαίτηση «εφόσον δεν βλάπτουν σοβαρά» του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 καθώς και προς την αρχή της προφυλάξεως του πρωτογενούς δικαίου. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν επιτυγχάνει ούτε το επίπεδο προστασίας που επιτάσσει ο κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 ούτε το

απαιτούμενο επίπεδο απόδειξης. Παραβλέπει τους κινδύνους πρόκλησης σημαντικής υπονόμευσης πλειόνων εκ των προστατευόμενων περιβαλλοντικών στόχων λόγω σοβαρών ατυχημάτων των πυρηνικών αντιδραστήρων και λόγω έντονα ραδιενεργών αποβλήτων. Δεν μπορεί επίσης να αποκλειστεί με επαρκή βεβαιότητα η σημαντική υπονόμευση του περιβαλλοντικού στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Επιπλέον, δεν τηρείται η απαίτηση ανάλυσης κύκλου ζωής. Βάσει των ανωτέρω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει τουλάχιστον ανεπαρκή ανάλυση και αιτιολογία.

4. Τέταρτος λόγος: τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου που θεσπίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παρέχουν τη δυνατότητα να αποκλειστεί η σημαντική υπονόμευση των περιβαλλοντικών στόχων. Τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου είναι αντίθετα προς το κριτήριο σχετικά με την απαίτηση «εφόσον δεν βλάπτουν σοβαρά» του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 καθώς και προς την αρχή της προφύλαξης του πρωτογενούς δικαίου. Και εδώ δεν επιτυγχάνεται το επίπεδο προστασίας και το απαιτούμενο επίπεδο απόδειξης όχι μόνον όσον αφορά σοβαρά ατυχήματα των πυρηνικών αντιδραστήρων και τα έντονα ραδιενεργά απόβλητα αλλά και όσον αφορά τη συνήθη λειτουργία. Δεν μπορεί επίσης να αποκλειστεί με επαρκή βεβαιότητα η σημαντική υπονόμευση του περιβαλλοντικού στόχου της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Επιπλέον, τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου του παρατήματος II του προσβαλλόμενου κανονισμού υπολείπονται εκείνων του παρατήματος I, χωρίς να παρατίθεται σχετική αιτιολογία. Όσον αφορά τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει τουλάχιστον ανεπαρκή ανάλυση και αιτιολογία.
5. Πέμπτος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 11 και το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 καθώς και την αρχή της προφύλαξης, καθόσον αναγνωρίζει την ουσιαστική συμβολή της πυρηνικής ενέργειας στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.
6. Έκτος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852. Τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν ανταποκρίνονται στην απαίτηση να είναι εύκολα στη χρήση και να ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσής τους.
7. Έβδομος λόγος: λόγω του κατακερματισμού της αγοράς, ο οποίος είναι σύμφυτος με την περιβαλλοντική βιωσιμότητα που αναγνωρίζεται στην πυρηνική ενέργεια, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη τον απώτερο σκοπό του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 και την αρχή σύμφωνα με την οποία πρέπει να διατηρηθεί η πρακτική αποτελεσματικότητά του.
8. Ογδοός λόγος: η ερμηνεία του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 η οποία διαπνέει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, και σύμφωνα με την οποία ο νομοθέτης της Ένωσης δεν επέλυσε το ζήτημα αλλά ανέθεσε στην Επιτροπή τη ρύθμισή του, παραβιάζει το άρθρο 290 ΣΛΕΕ που επιφυλάσσει την ευχέρεια αυτή σε σχέση με τα μη ουσιώδη στοιχεία. Τούτο συνεπάγεται ότι αποκείται στον ίδιο τον νομοθέτη της Ένωσης να αποφασίζει αν θα περιλάβει την πυρηνική ενέργεια στην ταξινόμηση. Ο νομοθέτης της Ένωσης συμμορφώθηκε και απέκλεισε το ενδεχόμενο να αναγνωριστεί η πυρηνική ενέργεια ως περιβαλλοντικά βιώσιμη.

Λόγοι ακυρώσεως που αφορούν το ορυκτό αέριο:

9. Πρώτος λόγος: όσον αφορά τις οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά παραβίαση των αρχών και των διαδικαστικών κανόνων που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 και από τη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Ισχύουν *mutatis mutandis* όσα εκτέθηκαν σχετικά με την πυρηνική ενέργεια.
10. Δεύτερος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 καθώς και στην αρχή της προφύλαξης του πρωτογενούς δικαίου, τουλάχιστον καθόσον θεσπίζει για τις δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο το ανώτατο όριο των 270 g CO₂e/kWh και των 550 kg CO₂e/kW ως ετήσιο μέσο όρο για περίοδο 20 ετών. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηρίζεται σε μη νόμιμο μετριασμό της αυστηρότητας της προϋπόθεσης κατά την οποία δεν μπορεί να υπάρχουν τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές εναλλακτικές λύσεις σε σχέση με τις δραστηριότητες μετάβασης. Επιπλέον, τα κατώτατα όρια δεν είναι σύμφωνα με τον στόχο του 1,5 βαθμού Κελσίου που ορίζει η Συμφωνία του Παρισιού για την κλιματική αλλαγή ούτε με τους στόχους της Ένωσης για το κλίμα. Εκτός αυτού, μολονότι απαιτείται, η ανάλυση του κύκλου ζωής δεν λαμβάνεται υπόψη καθόσον τα κατώτατα όρια συναρτώνται αποκλειστικά με τις άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Κατά την προσφεύγουσα, τα κατώτατα όρια παραμένουν κάτω από τις καλύτερες επιδόσεις του τομέα ή της βιομηχανίας, περιπλέκουν την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και συνεπάγονται ανεπίτρεπτα αποτελέσματα εγκλωβισμού. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει ανεπαρκή ανάλυση και αιτιολογία τουλάχιστον ως προς αυτό το σημείο.
11. Τρίτος λόγος: Η αναγραφή των κατώτατων ορίων των 270 g και 550 kg στον προσβαλλόμενο κανονισμό παραβιάζει την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας και της ίσης μεταχείρισης του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία α' και ι', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852.

12. Τέταρτος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι αντίθετος προς κριτήριο σχετικά με την απαίτηση «εφόσον δεν βλάπτουν σοβαρά» του άρθρου 17 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 καθώς και προς την αρχή της προφύλαξης του πρωτογενούς δικαίου. Λόγω των κατωτάτων ορίων των 270 g και 550 kg όχι μόνον δεν υπάρχει καμία σημαντική συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής αλλά, αντίθετως, προκαλείται σημαντική επιδείνωσή της.
13. Πέμπτος λόγος: Ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 11 και το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 και την αρχή της προφύλαξης καθόσον αναγνωρίζει ότι το ορυκτό αέριο συμβάλλει στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.
14. Έκτος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852. Λαμβανομένης υπόψη της εντεινόμενης οικονομικής πίεσης στο ορυκτό αέριο ως φορέα ενέργειας, η συμπερίληψή του στην ταξινόμια συνεπάγεται, αν μη τι άλλο, σοβαρό κίνδυνο δημιουργίας μη αξιοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού.
15. Έβδομος λόγος: ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ια', του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852. Τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου δεν είναι εύκολα στη χρήση και δεν ορίζονται κατά τρόπο ώστε να διευκολύνουν τον έλεγχο της συμμόρφωσής τους.
16. Όγδοος λόγος: λόγω του κατακεραματισμού της αγοράς, ο οποίος είναι σύμφυτος με την περιβαλλοντική βιωσιμότητα που αναγνωρίζεται στην πυρηνική ενέργεια, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη τον απώτερο σκοπό του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 και την αρχή σύμφωνα με την οποία πρέπει να διατηρηθεί η πρακτική αποτελεσματικότητά του.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ 2020, L 198, σ. 13).

Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2022 — Repasi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-628/22)

(2023/C 24/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: René Repasi (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-G. Kamann και D. Fouquet, δικηγόροι, καθώς και Prof. F. Kainer και Prof. M. Nettesheim)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2022/1214 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2139 όσον αφορά οικονομικές δραστηριότητες σε ορισμένους τομείς ενέργειας και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2178 όσον αφορά ειδικές δημοσιοποιήσεις για τις εν λόγω οικονομικές δραστηριότητες, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 15 Ιουλίου 2022, L 188, σ. 1,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει έναν μοναδικό λόγο.

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/1214 παραβιάζει το άρθρο 290, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, το άρθρο 10, παράγραφος 1, το άρθρο 13, παράγραφος 1 και το άρθρο 14, παράγραφος 1, ΣΕΕ, που συγκεκριμενοποιούνται μέσω των δικαιωμάτων κοινοβουλευτικής συμμετοχής του προσφεύγοντος που αντλούνται από το παράγωγο δικαίο, ειδικότερα δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτη φράση, της εκλογικής πράξης, του άρθρου 2, στοιχείο στ', του Καθεστώτος των βουλευτών καθώς και των άρθρων 177 και 218, παράγραφος 1, του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.